

Droy Bill: Az életbalzsamot kell feltalálnom s tökéletes lesz az emberiség. Csak sikerüljön az időgép első kísérlete...

Jack (Bill vállára teszi a kezét és halkán beszél): Gyermeked lettünk e nagy játékban mindnyájan? Különös emberi fermészet! Hihetsz Wellsnek és hihetsz magadban is. Hiszem, sikerül az életbalzsam nagy titkára reá bukkannunk és az embereknek négyezer éves életet adunk.

Bill: Ülnék e a Wells mechanizmusára, ha nem biznék benne? S nagy feladatom megvalósítása előtt... (Tovább beszélget Jackkal.)

Ramzon: Izgatottan lesem a perced, hogy ősapámmal, Ramzesszel kezef foghassak!

Wells (a néger inas tálcájáról egy poharat vesz kezébe): Mielőtt elindulnánk, ürítsünk poharat a sikerre. Mindenki érje el vágját, mit nemes emberszeretete oltott lelkébe.

Rockefeller (poharat vesz kezébe): Dollárim, simán vigyetek...

Ramzon (poharat emel): Nagy őszám, Ramzesz egészségre!

Bill: Mi antialkoholisták vagyunk. (Wells, Ramzon, Rockefeller kocintanak.)

Wells: Most hamar a gépházba!

Rockefeller: Izgalmas percek! Hja! Hja!

Jack: Nos, menjünk. (A háttér felé indul Rockefellerrel.) Felesleges módon izgatod magadat.

Rockefeller: Csak volnál az én helyemben!

Pinkerton (megnyom egy villanycsengő gombot. A jobboldal felől éles csöngés hallatszik és gongtűtések): Itt az idő, az elhelyezkedésre!

Wells: Előre! (El a háttéren.)

Bill (Jackot karon fogja): A végrendeletek úgy-e rendben? (Bill, Jack el a fenéken.)

Rockefeller (morfondíroz): Ez a pár perc... A tubákos pixisemet elfelejtettem... (Fejcsóválva megy a többiek után.)

Ramzon (extázisban megy Rockefeller után): Nagy őseim, még ma karomba zárhatlak titeket! A vér meg nem tagadja magát! (El.)

(III. komornnyik és néger inas el.)

I. komornnyik (a II.-hoz megy a baloldalra): Mennyi irodalmiatlan frázist mondanak ezek a tudósok! Most már mi is mehefünk. (Megy a háttér felé.)

II. komornnyik: Nagy szó egy ilyen út. Két perc sem kell és indulnak. Öt perc s a múltban vannak!

789

II. komornnyik: Lesz diadal, ha estére megjönnek.

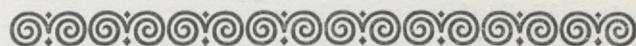
I. komornnyik: S borralaló. Tékád bővülni fog. (Elmennek.)

(Az előbbi éljenzéseknél sokkal erősebb, elemi erővel felzúgó üdvrivalgás hallatszik be, most már a háttér felől.)

Pinkerton (helyén mozdulatlanul ül. Néma csönd. Remegő hangon): Itt a nagy perc... (Rövid szünet.)

(Függöny hirtelen le.)

(Folytatása következik.)

Régi japán anthológiákból.

EPEDÉS.

Manyoshu.

Pirosanak a fák dús lombjai.
Alattok járok mélyen elmerülve —
Ábrándozom... mi boldogság is volna,
Ha kedvesem most e fa alatt ülne.

Kinoz a vágy a szerelem után,
Kinoz a rég nem élvezett gyönyör,
Lelkemre száll a boldog gyötrelem
Lelkemre édes álmok vágya tör.

S mig ottan állok búban elmerülve
Szívem vigaszt — már miben sem remél.
Hűs őszi szél süvít a lomb között
És hull reám piros száraz levél.

*

VÁROM A KAKUKOT.

Manyoshu.

Hol kis falunk dús árnyékban hűsöl,
Erdő fővében, mélyén a hűs völgynek
Ott áll kis házam. És várok hiába
Kakuk danákra — azok csak nem jönnek.

Piruló hajnal első órájában,
Künn várok arra esti szürkületben
És nézem az erdőt. És várok hiába
Hogyha kakuk szólal, hogyha kakuk rebben.

790

A YOSHINUI VIZESÉS.

Manyoshu.

Kis lélek vesztőben,
Mit magam csináltam
Csillogó balta
Élével, fokával
Nabu hegyének
Erdős mélyiben...
Jobbra és balra
Nagyokat csapva
Evezőm rudjával
Siklom tova...
Hol a víz habja
Mossa a partot.

Dörgő robajjal
Omlik Yoshinu
Fehér vize a
Sziklatetőről
Le, le a mélybe
Bámuló szemeim
Nagy csodájára.

*

UTÓ-DAL.

Fehér vize a
Hús Yoshinunak,
Dörgő robajjal
Mely omlasz alá
Mioshynu vizébe.

Fehér vize a
Hús Yoshinunak,
Ha megmutathatnám
Tenéked
Kis kedvesemet!

*

VÉGNÉLKÜLI SZERELEM.

Manyoshu.

Hol a messze nagy Mikame
Zord hegyorma látható,
Hull az eső vége nélkül,
Vége nélkül hull a hó.

791

Mint amilyen végnélküli
Az eső s hó a hegyen
Szerelmem oly végnélküli
Hű! tehozzád — kedvesem!

*

EGY HALDOKLÓ KÖLTŐ BUCSÚ ÉNEKE.

Kokinshu.

Mindent, ami jó volt
Iftam és ettem
És nagy kényelemben
Édesen hevertem.
Hetven és hét évig
Tartott az életem
Mindezt örök Buddha
Neked köszönhetem.

*

AZ ÉLET.

Saibara.

Ez a világ csupa völgy,
Csupa hegy
Az ember az életben
Fel-le megy.
Mindeniknek egy a sorsa,
Hogy megáll:
Fenn a hegyen — avagy a hegy
Lábánál.

Ça de Jeu.

Megjegyzések: Manyoshu: a japánok legrégebb anthológiája: „A tízezer lap gyűjteménye” címen húsz kötetben jelent meg 757-ben. Kokinshu vagy Kokinwakashu: „Régi és újabb idők költeményének gyűjteménye” anthologia 905-ből. Saibara: régi népköltészet, hol lírai, hol bölcselkedő tartalommal.

